

Podjela Europe

Održana 28.11 - 02.12.1943. godine, Teheranska konferencija bila je prvi sastanak između Winstona Churchilla, Josifa Staljina i Franklina D. Roosevelta. Ovaj sastanak postavio je glavne smjernice poslijeratne međunarodne politike. Vođe su raspravljale o invaziji na Normandiju, tada predviđenoj za 01.05.1944. godine, o sudbini Njemačke i njejoj mogućoj podjeli te o tome kako bi svijet trebao biti organiziran nakon sukoba. Odlučili su studiju o njemačkom pitanju povjeriti Europskoj savjetodavnoj komisiji.

Na konferenciji održanoj u Jalti na Krimu od 02 - 11.02.1945. godine ovi isti vođe odredili su sudbinu Europe sada oslobođenu od nacizma. Prije svega drugog dogovorili su se o okupaciji Njemačke. Iako Francuska nije sudjelovala na konferenciji, dodjeljena joj je okupacijska zona u Njemačkoj koja je trebala nastati spajanjem dijela američke i britanske zone. Također su usvojili načela raspodjele njemačkog teritorija. Što se tiče Poljske došli su do dogovora o novim granicama. Poljska će se proširiti malo više na zapad, gubeći nešto istočnih teritorija koje će preuzeti Sovjetski savez, dok će Poljska dobiti neke istočne provincije Njemačke. To bi uključivalo preseljenje nekoliko milijuna Nijemaca. Ovo troje vođa također su potpisali Deklaraciju o politikama koje će se primjenjivati na oslobođenim područjima, tekst koji je predviđao održavanje slobodnih izbora i uspostavljanje demokratskih vlada. Činilo se da je sastanak u Jalti bio konačni pokušaj reorganizacije svijeta temeljen na suradnji i dogovoru.

Svijet još nije bio podijeljen na dvije utjecajne hemisfere, ali zapadne su sile morale prihvatiti Staljinovu ulogu na teritorijima koje su oslobodili sovjetski tenkovi. Centralna i istočna Europa bile su stoga pod ekskluzivnom kontrolom Crvene armije. Činilo se da je Staljin smatrao kako će svaka sila uspostaviti svoj politički sustav tamo gdje ima vojnu kontrolu.

*Izvor: © CVCE www.cvce.eu